

[Aksel Larsen.]

Hr. Hartvig Frisch mener, at Kommunisterne er nogle uhyggelige doktrinære Menesker, som ikke kan forandre deres Meninger og tilpasse dem efter de vekslende Situationer. Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen mener det stik modsatte: at Kommunisterne har fra i Fjor til i Aar fuldkommen forandret sig, den Gang var de brandrøde og revolutionære, nu vil de lappe paa det kapitalistiske Samfund. Jeg vil sige til det ærede Medlem, at hvis de Forslag gennemføres, som vi har stillet, vil det ganske sikkert medføre, at det kapitalistiske Samfund bliver stillet svagere, og den Form for Lapperi har vi ikke noget imod. Det ærede Medlem talte om Fynboerne. Ja, der er nogle Fynboer, som har fundet sammen, ikke sandt? Socialdemokratiet skiltes i 1920 fra Marott, men de har fundet hinanden paa det samme kapitalistiske Standpunkt; der er i Dag ingen Forskel. Det er i høj Grad karakteristisk for Socialdemokratiet, at det i den Grad har svigtet sine tidligere Principper og er endt, hvor det er endt nu. Det ærede Medlem Hr. Jønson fortæller, at naar man kommer paa kommunistiske Møder, bliver man aldeles forvirret. Ja, da jeg ved, at det ærede Medlem selv har besøgt saadanne Møder, vil jeg erkende, at han er et levende Bevis paa, hvad han siger.

Men Det kommunistiske Parti kan nu en Gang ikke ændre sit Program og sin Stillingtagen efter, hvad Modstanderne ønsker. Naar man vil paastaa, at vi har skiftet Standpunkt fra i Fjor til i Aar, anmoder jeg om, at man vil bevise det. Tag de Forslag, vi har stillet i Fjor, og de Taler, vi har holdt, og vis, at der er en Modsætning mellem de Standpunkter, vi har taget den Gang og nu. Det er der ikke, det kan ikke konstateres, ikke konstrueres. Naturligvis er vi ikke doktrinære paa den Maade, at vi ikke formaar at lære, men vi er doktrinære paa den Maade, at vi er klar over, at de økonomiske Love, som Karl Marx har opdaget, og som staar urokkeligt fast, gør sig fortsat gældende, og videre paa den Maade, at vi ikke i noget Land kan anse det for Kommunisternes eller Arbejderklassens Pligt at støtte det kapitalistiske Samfund, men vi anser det for vor Pligt at vælte det.

Endelig til Slut en Bemærkning til

Det konservative Folkepartis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller. Han holdt nu en Tale, hvor han havde Demokraten fremme og sagde: Et Samfund uden Tros-, Tænke-, Tale- eller Trykkefrihed er ikke tiltalende for os. Men for kort Tid siden gjorde det ærede Medlem sig til Talsmand for et Forbud mod Det kommunistiske Parti. Dette er Udtryk for, at inden for Det konservative Parti findes de fascistiske Tendenser stadig væk, og vi Kommuniste er de eneste, som bekæmper dem.

Schmidt: Finanslovdebattens Forløb giver mig Anledning til nogle Bemærkninger, delvis ogsaa af principiel Art.

Den højtærede Statsminister mente ikke at skulle svare mig, fordi jeg var imod Demokrati og Parlamentarisme, og fordi man kunde konstatere en fælles Optræden af Det kommunistiske Parti og mit Parti i visse Situationer. Den højtærede Statsminister kan ikke anføre Skygge af Bevis for slige Paastande; derfor har det ogsaa kun liden Interesse for mig at høre Statsministerens Mening om de Anskuelser, som jeg i Virkeligheden gør mig til Talsmand for. Den højtærede Statsminister kan med Rette slutte af min Tale, og vel ogsaa af min Virksomhed, at jeg er meget kritisk over for Partivæsenet — det var det Ord, jeg brugte —, Partivæsenet, saaledes som det arter sig her og i andre Lande, men om det ikke var tydeligt nok at læse mellem Linierne, skal jeg her sige det med bestemte Ord, at jeg anser det for det danske Folks egen Sag, som jeg ikke ønsker at øve nogen som helst Indflydelse paa, hvilken Statsform det vil vælge sig.

Naar Det konservative Folkeparti paa den ene Side fremhæver, at det er et demokratisk Parti, og paa den anden Side vil forberede en „fredelig Revolution“, er det vel et Tegn paa, at Tingene er ved at glide over i andre Former end de nu herskende. Vil man i en saadan Situation fra visse Sider i Danmark etablere et Korstog mod Nationalsocialismen, er ogsaa det Danmarks egen Sag. Det vilde dog efter min Mening være meget taabeligt, da det jo er en Kendsgerning, at det ogsaa i Danmark er et aktuelt Problem, hvorledes man kan forene den nationale med den sociale Idé.